

Sakramentská díra!

Jak opravit proříznutý plášť?

To se tak Mirek pohupuje na kole krajinou, v hlavě se mu honí myšlenky na to, kterým trailem se ještě prosmýkne, když tu najednou nepříjemné zasyčení a záhy drncání po ráfku. Defekt duše se pokouší zhatit vyjíždku. Jak si poradit nejen s ním, ale především s proříznutým pláštěm?

V posloupnosti úkonů, které se Mirek s novým kolem musí naučit, může defekt zaujmout první, ale klidně i poslední místo. Myslím, že většina z nás si s ním dokáže poradit, je ale nemálo těch, pro něž je i tato banální opera-

ce bojem – nikoli ale pro neznalost, spíše pro opomenutou drobnost. Každopádně my se v tomto článku zaměříme na opravu pláště.

Eda Pinkava

Foto: Rudolf Hronza

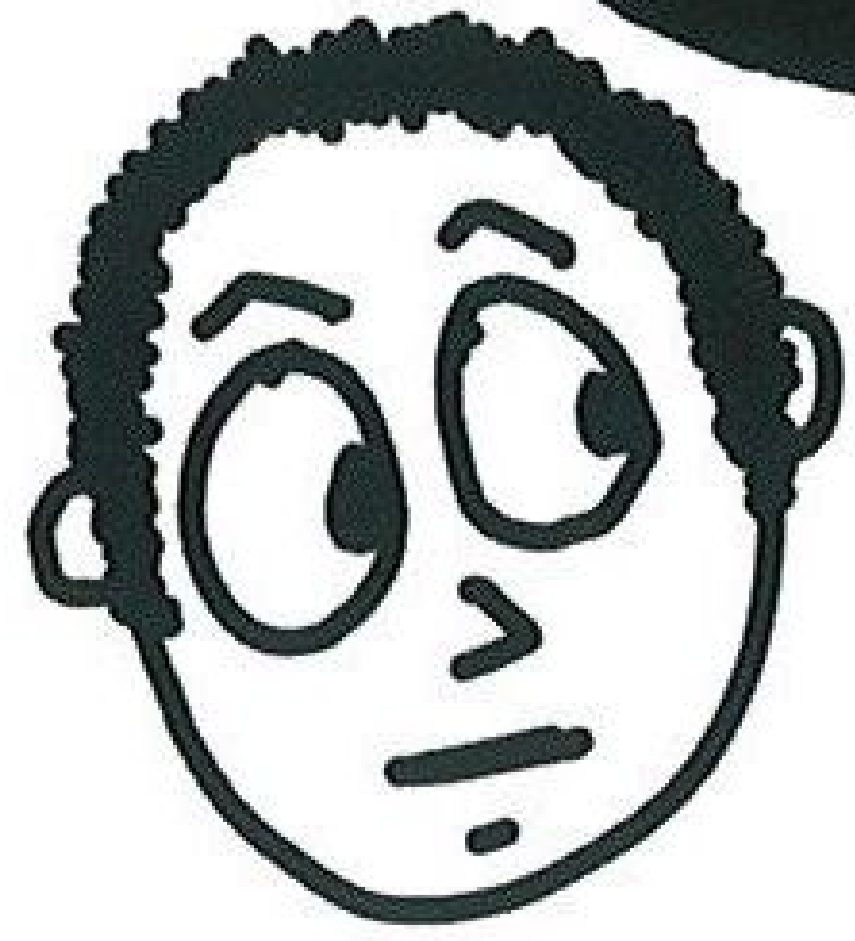

1. Po defektu je nejprve na řadě kontrola pláště, zdali byl defekt způsoben ostrým předmětem, který po destruktivním vpichu pryž zase opustil, nebo zda v něm nezůstal. Hned na úvod hovoříme o jedné z často opomíjených drobností zmíněných v úvodu – pokud je v plášti trn, během chvíle zničíte i rezervní duši a budete muset lepit.

2. Pokud nemáme náhradní duši, musíme otvor v duši zalepit. Postup je velmi jednoduchý, navíc je obrázkově dokumentován na většině obalů od cyklo-lepení. Důležité je obrousit postižené místo jemným smrkovým papírem, nanést vulkanizační lepidlo a nechat jej po předepsanou dobu zaschnout. Poté přitiskneme záplatu.

3. Kontrola také může odhalit větší poškození pláště, které je nutné řešit. Pokud předmět, který defekt způsobil (nebo může jít o následek procvaknutí o hranu ráfku), poškodil vnitřní tkaninu, je otvor dost velký na to, aby jím časem „vyhřezla“ duše či se v něm skřípla a znovu došlo k defektu.

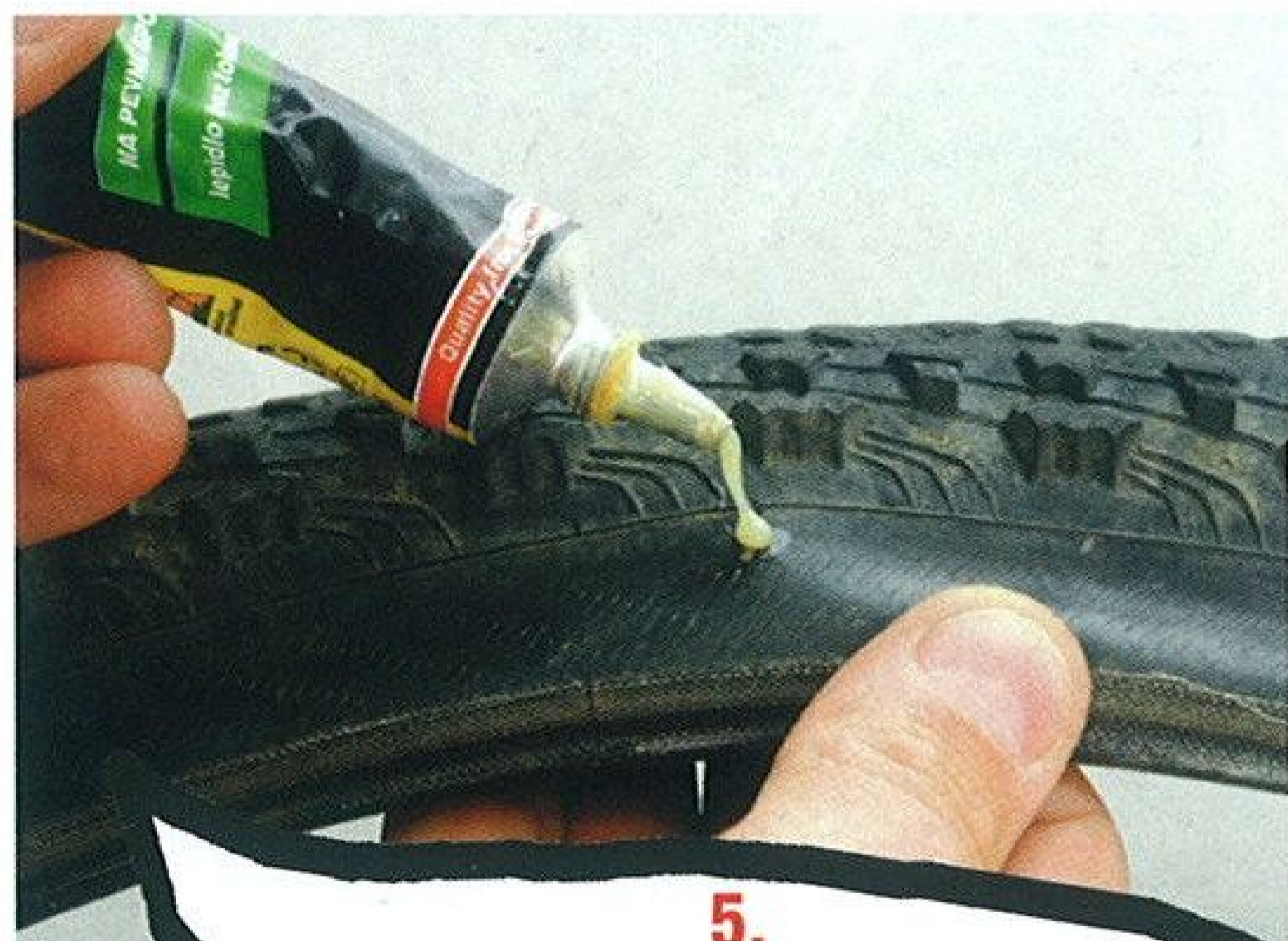
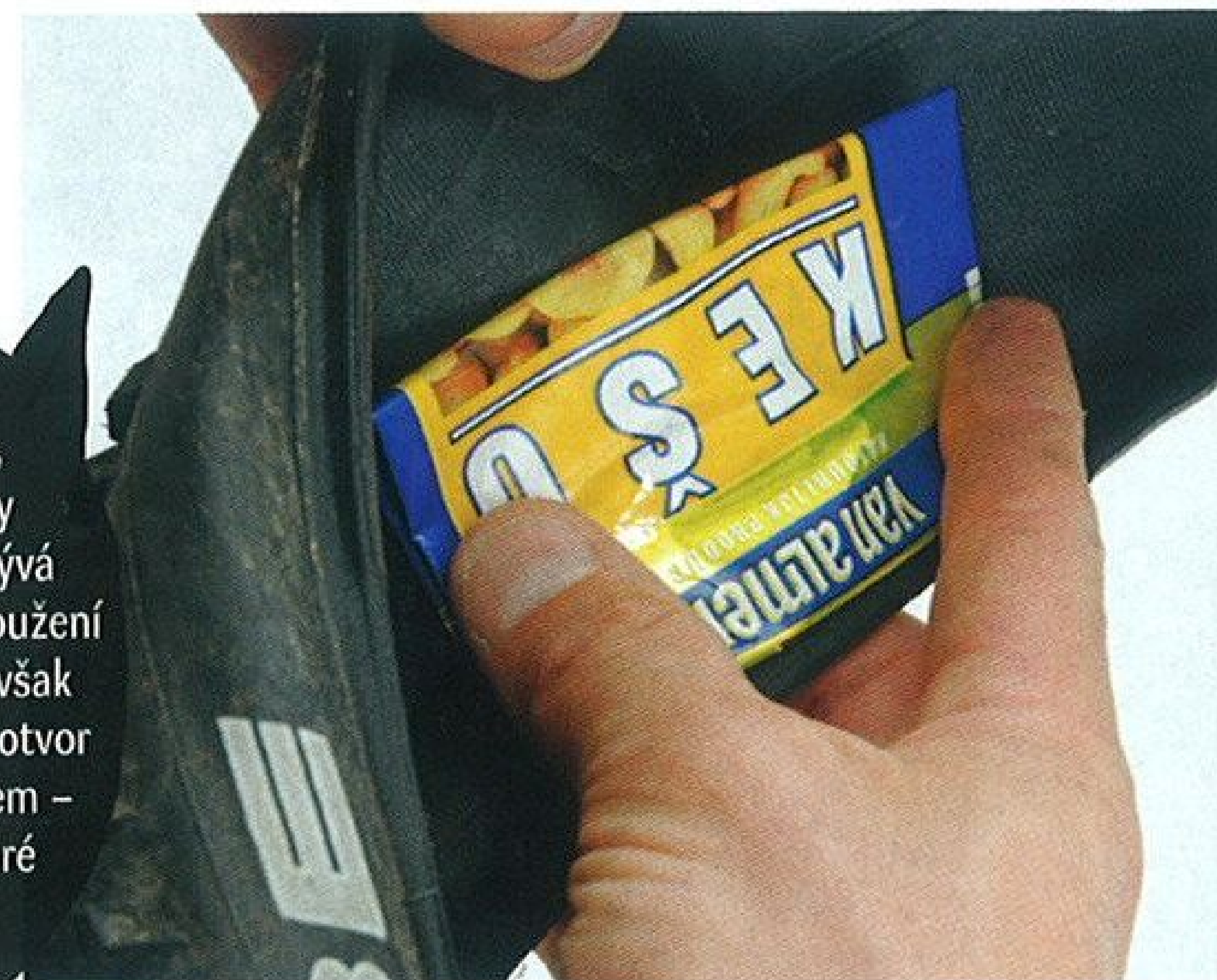
Tip Některé značky nabízejí samolepicí záplaty, pomocí nichž je možno opravu defektu časově velmi zkrátit a zjednodušit. Protože je vždy něco za něco, jejich životnost je kratší než u klasiky.

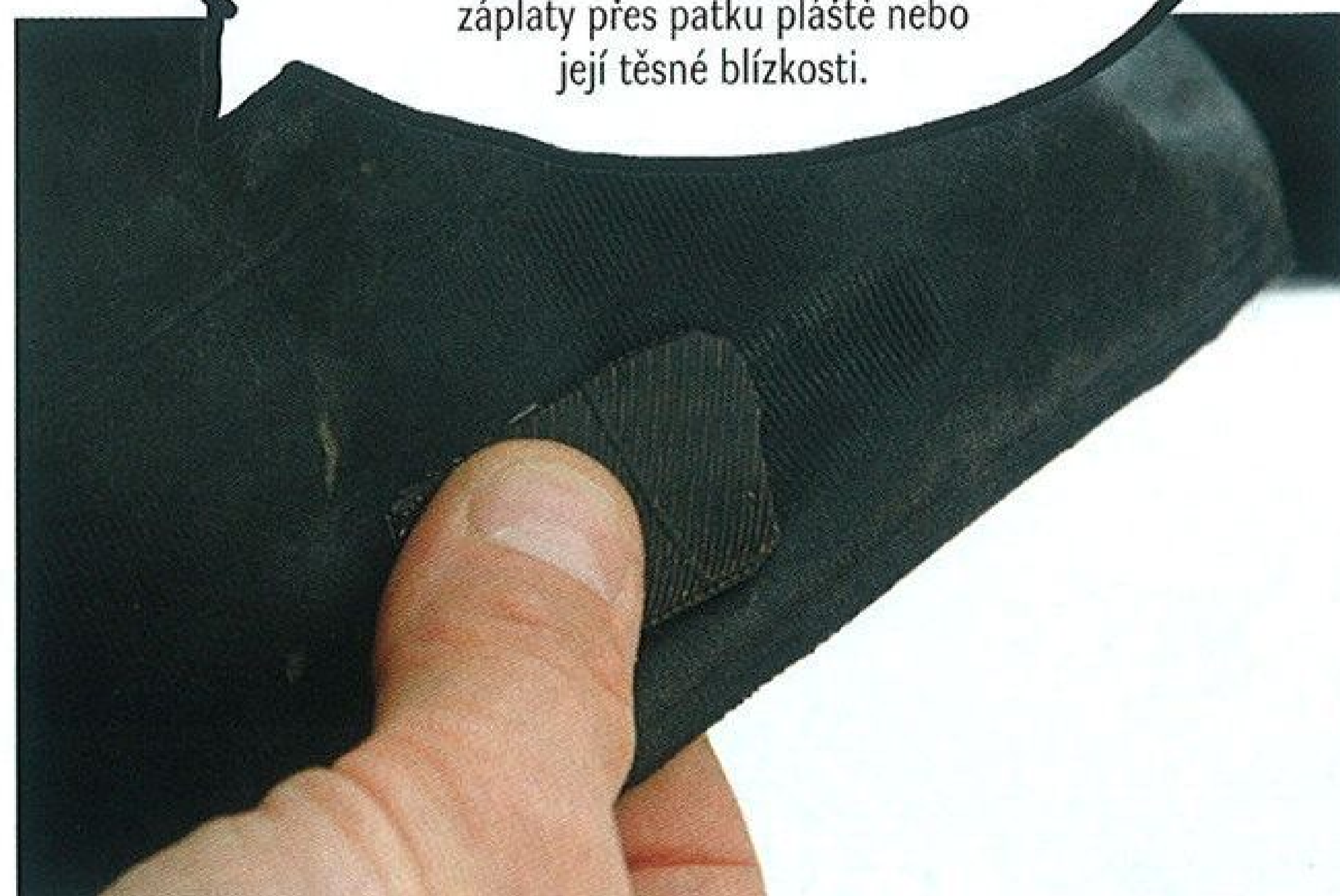
Stane se, stalo se

Ne vždy je při defektu doprovázeném i poškozením pláště po ruce pevná vložka, dochází tak na improvizaci. Na jednom z maratonů jsme se dokonce setkali s jezdcem, který do cíle přijel na plášti opraveném vloženou rukavicí, na Velo campu pak s jiným, co dal všanc vlastní řidičský průkaz. Z nouze pomohou třeba i obaly z tyčinek.

4.
Mirek při kontrole zjistil, že opravdu došlo k poškození několika vláken v plášti, skleněný střep si dal záležet, aby byly následky jeho zásahu co největší. Nezbyvá tedy než trochu improvizovat a pro prodloužení života pláště otvor podlepit. K tomu se však dostaneme až doma. Pro dojetí tak větší otvor podložíme nějakým pevnějším materiálem – ideální je mít vždy s sebou kousek staré duše v brašničce. Posloužit ale může cokoliv.

6.
Stejně lepidlo nanese na kontaktní plochu improvizované záplaty, kterou ještě před tím upravíme tak, aby neměla ostré hrany (od stříhání). Pokud je to možné, situjeme vlákna záplaty stejným směrem, jakým jsou vedena u MTB pláště. Tak bude opravené místo nejpevnější. Zároveň je třeba se vyvarovat přesahu záplaty přes patku pláště nebo její těsné blízkosti.

5.
Záchrana života pláště je výzvou pro domácí dílnu. Na podlepení proříznutého pláště je nejideálnější prostředkem další kus pláště, a to silničního. Ten je totiž nejen poměrně tenký, ale současně i pevný. Nevadí, že nejste silničáři, v jakémkoli servisu vám kousek vyřazeného pláště rádi dají. Otvor po střepu nejprve zakápneme lepidlem vhodným pro lepení pryže (například Chemopren), to aby se ke tkanivu pláště dostalo co nejméně vody a nečistot, které jej likvidují. Záplata by neměla být příliš velká, aby neovlivňovala vlastnosti pláště. Vhodnější je vystříhnout ji z boční strany pláště, běhoun je příliš vysoký.

Nářadí

lepení, montpáky, kousek starého pláště, lepidlo na improvizovanou záplatu

7.
Nyní jsme na křižovatce dalších aktivit. Pokud je záplata vyšší, je dobré její hrany obrousit. Necháme zaschnout lepidlo a poté použijeme smírek. Je-li záplata nízká, pouze otřeme přebytek lepidla a duši dáme do pláště. Poté soustavu nahustíme na vysoký tlak, který zajistí lepší důkladné spojení lepených ploch. Pro jistotu můžete dát přes lepené místo kousek igelitu, aby nedošlo ke slepení pláště s duší. Poslouží i lepicí páska. Po zaschnutí lepidla jej zase vyjměte.

8.
Opravené kolo nasadíme do vidlice a pro kontrolu jej roztočíme, abychom zjistili, jak moc ovlivnila improvizovaná záplata vyvážení pláště či spíše jeho tvar. To sice nijak neovlivníme, ale můžeme se aspoň rozhodnout, zda takto opravený plášť dojezdíme, či nikoli. Čas od času pak místo kontrolujeme pro případ, že by poškození pláště a přerušení vláken přece jen vedlo ke zborcení jeho tvaru. V takovém případě plášť raději vyměníme.

Příště: rovnání ohnutého kotouče